

מלאך האלים מהלך וגוי. רבי אבא אמר, הפל נעשה עטרת אמת, כדי שיתעטר באחד, וזה שם הקדוש נראה בתוכם (בעזרותי). באotta שעשה נקרה (שרים) בתפוח בעצי חיער בין דורי בין הבנים. והיו ישראל רואים את זיו המכובד העליון נושא לפניהם. וזהו שניינו, (דברים י) וויצו בפניהם בכחו הגדול מצרים. אלו האבות. ומשום לכך לשם הנה משביר הרים ומשביר סלעים, וש בו לטוב ולרע. אשרי חלקם של ישראל.

בא ראה, עז לקרבו למה? ובררי אמר רבי שמואל, עז - השם שלו גורם, ללמד משמו, שהרי צד רע, ומין רע הוא. אלא כך אמר רבי שמואל, את זה ציריך להזכיר, שהרי אם עוברת עליו רוח טמאה או שהתחטף בו, הרי עז קרבנו.

באותיו גון שהוא חטא בו. ואמר רבי שמואל, הרי שנינו, יש מי שזכה בנשמה, ויש מי שזכה בהתחזרות הרוח, ויש מי שאינו זוכה אלא רק בנפש. זה מי שלא זוכה אלא רק בנפש, ולא עולה יותר, זה נדפק באותו צד של הטעמה, וכשהוא ישן, אוטם אדרדים רעים באים ונדרקים בו ומודיעים לו בחלום דברים של העולם, מהם פוזבים, ומהם אמרת. ולפעמים שצוחקים עמו ומראים לו דברי שקר, ומצעריהם אותו בחולמו. ועל כך אמרות עובדי עבודה זרה, מהם שרואים בחלומם דברי אמרת, משום אותן צד שנדרקים בו, וכלם דברים לזמן קרוב.

בא ראה, במיניהם הרגעם הלו ייש שלוש דרגות אלו על כל ג. הדרגה העליונה שלחים הם אוטם שחלוים באוויר. הדרגה היא יותר תחתונה שליהם הם אוטם

(ד) **וישע מלאך האלים ההולך וגוי.** רבי אבא אמר, כלל אתעביד חד עטרא, בגין דיתעטר פחדא, ושם קדישא אתחיז בגוויהו (ס"א בינוי). בההייא שעטה, אקרי (שי השrios) בתפוח בעצי היער בין דורי בין הבנים. והו חמאן ישראלי זיו יקרא עלאה נטיל קמייהו, ורק הוא דתניון, (דברים י) וויצו בפניו בכחו הגדל מצרים. אלין אהתא, בגין לכך, Hai שמא מתר טירין, ומתר טירין, ואית ביה לטב ולבייש. זפאה חולקיהון דישראל.

חא חי, עז לקרבנא, אמאי. וזה אמר רבי שמואל, עז שמא דיליה גרים, לאו ליף מן שמייה, דהא סטרא בישא זינא בישא הוא. אלא כי אמר רבי שמואל, רק עיי לקרבא, דהא אי עכבר עליה רוחא דמסאבא, או אתעספ ביה, Hai עז קרבניה, בההוא גוונא דאייהו חטי ביה.

יאמר רבי שמואל, הא תנין אית מאן דזכה בנשמה, ואית מאן דזכה באתערותא דריהם, ואית מאן דלא זכי אלא בנפש, ולא סליך יתר, מאן דלא זכי אלא בנפש, ולא סליך יתר, הא אתקבק בההוא סטרא מסאבא, וכד אייה גאים, איןון סטרין בישין אהין ומתדקבן ביה, ומודען ליה בחולמא מלין דעלמא. מפהון פדיין, ומפהון קשות. ולזמנין דמיין ביה. ואחיזיאו ליה ملي שקר, וצערין ליה בחולמיה. ועל דא אמין עובי עבודה זרה, מפהון דחמן בחולמיהו ملي קשות, בגין ההוא סטרא דמתדקבן ביה. וכלהו מלין לזמן קריב. חא חי, אלין זינין בישין, אית תלת דרגין, אלין על אלין. דרגא עלאה דלהון בהו דמליאן באוירא. דרגא תפאה דלהון אינון